فصل نهم

فصل نهم – مراجع حل اختلاف

ماده ۱۵۷– هرگونه اختلاف فردی بین کارفرما و کارگر یا کار آموز که ناشی از اجرای این قانون و سایر مقررات کار ، قرارداد کار آموزی ، موافقت نامه های کارگاهی یا پیمان های دسته جمعی کار می باشد ، در مرحله اول از طریق سازش مستقیم بین کارفرما و کارگر و یا کار آموز و یا نماینده گان آنها در شورای اسلامی کار و در صورتی که شورای اسلامی کار در واحدی نباشد ، از طریق انجمن صنفی کارگران و یا نماینده قانونی و کارگران و کارفرما حل و فصل خواهد شد و در صورت عدم سازش از طریق هیأت های تشخیص و حل اختلاف به ترتیب آتی رسیدگی و حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۵۸– هیأت تشخیص مذکور در این قانون از افراد ذیل تشکیل می شود :

۱– یک نفر نماینده وزارت کار و امور اجتماعی

۲ – یک نفر نماینده کارگران به انتخاب کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان

۳– یک نفر نماینده مدیران صنایع به انتخاب کانون انجمنهای صنفی کارفرمایان استان.

در صورت لزوم وبا توجه به میزان کار هیأ تها ، وزارت کار و امور اجتماعی می تواند نسبت به تشکیل چند هیأت تشخیص در سطح هر استان اقدام نماید.

تبصره – کارگری که مطابق نظر هیأت تشخیص باید اخراج شود ، حق دارد نسبت به این تصمیم به هیأت حل اختلاف مراجعه و اقامه دعوی نماید .

ماده ۱۵۹– رأی هیأتها ی تشخیص پس از ۱۵ روز از تاریخ ابلاغ آن لازم الاجرا می گرددودرصورتی که ظرف مدت مذکور یکی از طرفین نسبت به رأی مزبور اعتراض داشته باشد اعتراض خو درا کتباً به هیأت حل اختلاف تقدیم می نماید ورأی هیأت حل اختلاف پس از صدور قطعی ولازم الاجرا خواهد بود . نظرات اعضاء هیأت بایستی در پرونده درج شود.

ماده ۱۶۰ – هیأت حل اختلاف استان از سه نماینده کارگران به انتخاب کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان یا کانون انجمن های صنفی کارگران ویا مجمع نمایندگان کارگران واحدهای منطقه و سه نفر نماینده کارفرمایان به انتخاب مدیران واحدهای منطقه و سه نفر نماینده دولت (مدیر کل کار و امور اجتماعی ،فرماندار و رئیس دادگستری محل و یا نمایندگان آنها)برای مدت دو سال تشکیل می گردد. درصورت لزوم وبا توجه به میزان کار هیأ تها، وزارت کار و امور اجتماعی می تواند نسبت به تشکیل چند هیأت حل اختلاف در سطح استان اقدام نماید.

ماده ۱۶۱ – هیأت های حل اختلاف با توجه به حجم کار و ضرورت به تعداد لازم در محل واحدهای کار و امور اجتماعی وحتی الا مکان خارج از وقت اداری تشکیل خواهد شد.

ماده ۱۶۲ – هیأتها ی حل اختلاف از طرفین برای حضور در جلسه رسیدگی کتباً دعوت می کنند . عدم حضور هر یک از طرفین یا نماینده تام الاختیار آنها مانع رسیدگی و صدور رأی توسط هیأت نیست، مگر آنکه هیأت حضور طرفین را ضروری تشخیص دهد. در این صورت فقط یک نوبت تجدید دعوت می نماید. در هر حال هیأت حتی الا مکان ظرف یکماه پس از وصول پرونده ، رسیدگی و رای لازم را صادر می نماید.

ماده ۱۶۳ – هیاتهای حل اختلاف می توانند در صورت لزوم از مسئولین و کارشناسان انجمنها و شوراهای اسلامی واحدهای تولیدی ، صنعتی ، خدماتی و کشاورزی دعوت به عمل آورند و نظرات و اطلاعات آنان را در خصوص موضوع ، استماع نمایند.

ماده ۱۶۴ – مقررات مربوط به انتخاب اعضاء هیأتها ی تشخیص وحل اختلاف و چگونگی تشکیل جلسات آنها توسط شورای عالی کار تهیه وبه تصویب وزیر کار وامور اجتماعی خواهد رسید.

ماده ۱۶۵ – در صورتی که هیأت حل اختلاف ، اخراج کارگر را غیر موجه تشخیص داد، حکم بازگشت کارگر اخراجی و پرداخت حق السعی او را از تاریخ اخراج صادر می کند ودرغیر این صورت (موجه بودن اخراج) کارگر ، مشمول اخذ سنوات بـه میـزان مندرج در ماده ۲۷این قانون خواهد بود .

تبصره – چنانچه کارگر نخواهد به واحد مربوطه باز گردد، کارفرما مکلف است که بر اساس سابقه خدمت کارگر بـه نـسبت هـر سال ۴۵ روز مزد و حقوق به وی بپردازد.

ماده ۱۶۶ – آراء قطعی صادره از طرف مراجع حل اختلاف کار ، لازم الاجراء بوده وبه وسیله اجرای احکام دادگستری بـه مـورد اجراء گذاشته خواهد شد. ضوابط مربوط به آن به موجب آئین نامه ای خواهد بود که به پیشنهاد وزارتین کار و امور اجتمـاعی و دادگستری به تصویب هیأت وزیران می رسد .